

Kolik máš ptáků, tolikrát si člověkem.

Rozhodl jsem se udělat dokument, portrét jednoho mého spolupracovníka z léta. Žije ve Velkých Pavlovicích, a kromě výroby alkoholu, jak je tam zvykem, se baví chovem papoušků. Má jich několik stovek v desítkách voliér a v hale, kterou pro ně postavil. Něco málo dalšího o chovu a jak se k němu dostal mi říkal o jedné polední pauze, ale většinu informací zatím sám nevím. Jistě bude dokument zajímavý i ruchově. Název je pracovní, doufám že sám vyplyne.

Audiocafé minulý týden mne inspirovalo k volnějším tvůrčímu přístupu. Nechci si dělat přesný scénář a psát otázky, spíše jen načrtnout okruhy a kompozici. Při setkání bude nejlepší začít historií – jak se k chovu papoušků dostal...

Chtěl bych střídat živější „reportážní“ úseky z voliéry s tiššími a klidnějšími úseky z jiného zvukového prostředí – interiéru? Postupně, pokud to bude možné přidávat i další členy rodiny, hledat přesah – kdo je pánem papoušků a žijí papoušci spolu nebo jen vedle sebe? Jsou vnímání jako zvířata/bytosti nebo věci (prodej papoušků).